
Józefa Mehoffera

Dzielnice: Białoleka

Osiedla: Dąbrówka Szlachecka

Atrybuty: Nazwy pamiątkowe Artyści

Rok utworzenia nazwy: 1954

Opis

Józef Mehoffer (1869 - 1946) - artysta malarz, wizażysta, grafik, przedstawiciel Młodej Polski. Projektował grafikę ozdobną, banknoty, afisze itp. Współpracował z Wyspiańskim przy polichromii w kościele Mariackim w Krakowie, wykonał dekoracje skarbcza w Krakowie z Janem Talagą, polichromię w katedrze ormiańskiej we Lwowie, witraż w katedrze we Fryburgu, polichromie i witraże w kościele w Turku.

Ciekawostki

Stan obecny:

Nr 1: Pałac Mostowskich. Powstał na pocz. XIX w. dla Tadeusza Mostowskiego. Miał być tylko oficyną większego założenia pałacowo-parkowego, ale nie zrealizowano go w całości. Przed wojną posiadłość została kupiona dla kościelnej fundacji im. Piusa X, która z kolei przekazała ją na wyższe seminarium duchowne archidiecezji warszawskiej. W 1989 na tym terenie zorganizowano ośrodek przejściowy dla uchodźców z NRD. Przybył tu z wizytą Helmut Kohl.

Dwór Drewniany. Powstał pod koniec XVIII w. Pałac i dwór otacza park krajobrazowy z XIX w.

Budynek gospodarczy. Powstał on na przeł. XVIII \ XIX, obecnie w ruinie.

Nr 2: Przedszkole Niepubliczne Zgromadzenia Sióstr Służebniczek NMP Niepokalanie Poczętej.

Pomnik bł. Edmunda Bojanowskiego. Pomnik wykonał Władysław Kisielnicki jako dowód wdzięczności za opiekę księdza nad dziećmi. Odsłonięto go 16.11.1998. Na tablicy napis: Bł. Edmund Bojanowski 1814 - 1871. Założyciel Zgromadzenia Sióstr Służebniczek. Twórca ochronek. Człowiek wielkiego serca. Tablica poświęcona przez Jana Pawła II 13.06.1999.

Wyższe Seminarium Duchowne Diecezji Warszawsko-Praskiej. Budynek ukończono 6.12.2000. Zamontowano marmurowy ołtarz, dar Luigi Antoliniego, Antoni Skaliński wykonał witraże MB Zwycięskiej, a witraże patronów diecezji Praskiej umieszczono tu w 2002. Od 2000 działa tu również seminarium.

Nr 4: Kościół św. Jakuba Apostoła. Jako pierwsza powstała tu szkoła parafialna w 1476. W 1518 (?)

powstała tu świątynia drewniana, obok której nadal działała szkoła i cieszyła się sporą renomą. W 1540 właściciel Białoleki, starosta warszawski Adam Gołyński wybudował tu świątynię murowaną. Budowę ukończono przed 1570, a konsekrowano kościół w 1582, zrobił to biskup płocki Piotr Dunin Wolski. Wejście do kościoła było z boku, dziś widoczny ślad po zamurowanych drzwiach. W XVIII w. został gruntownie wyremontowany z inicjatywy Franciszka Maksymiliana Ossolińskiego: wymieniono stropy, urządzono chór, kościół wytynkowano. Ossoliński ufundował również 3 ołtarze i ambonę. Jednak on, chcąc podkreślić starożytność swojego rodu, kazał wykonać rzeczy, na wzór 100 lat starszych. Następny remont przeprowadzono w 1891-6 dzięki proboszczowi Janowi Tarnowskiemu: naprawiono tynki, malarz Franciszek Stelmaski wykonał malowidła ewangelistów i św. św. Stanisława i Wojciecha. Usunięto również stare i zniszczone ołtarze boczne, naprawiono główny i ambonę. W 1910 rozebrano XVIII-wieczną plebanię. W 1909-12 wymieniono dach kościoła. W latach 1912-32 zlikwidowano gotyckie ozdoby kościoła; pracami kierowali prof. Stanisław Marzyński z proboszczem Bańkowskim. Pieniądze na odnowienie kościoła dał Władysław Kisiel Kiślański. Wtedy również barokową dzwonicę pokryto miedzianą blachą, zawieszono 3 dzwony: Św. Władysław wagi 291 kg, Św. Aleksander wagi 136 kg i ponownie przelany Św. Stanisław wagi 82 kg. Odnowiono zmurszały parkan i pokryto go tynkiem. W 1933-4 proboszcz Wądlowski przeprowadził remont sufitu i dachu. W 1944 część kościoła zniszczono, dzwony zrabowali hitlerowcy. Po wojnie kościół odbudowano i z pieniędzy parafian i księży ze Zgromadzenia Braci Dolorystów ufundowano nowe dzwony: Miłosierdzie Boże (651 kg), św. Jakub (392 kg), św. Jan (43 kg). W 1966 wyremontowano ogrodzenie, a w 1983 ksiądz Kruk pokrył dach blachą miedzianą. W 1999-2000 wyremontowano wnętrze świątyni.

Jest to budowla w stylu gotyku mazowieckiego, jednonawowa. Wewnątrz znajdują się: chrzcielnica z czarnego marmuru, lichtarze z herbem fundatora i płyta spiżowa do krypty. Tablice ku pamięci Stadnickich z XVIII w. i rzeźby Piotra i Pawła z drewna lipowego. Z końca XIX w. pochodzi posadzka i malowidła czterech Ewangelistów i św. Stanisława i Wojciecha. W podłodze ozdobna metalowa płyta z herbem Ossolińskich, Topór i napisem: Aedificat proprias hic ascia moesta ruinas przykrywa kryptę, w której pochowano chorążego Dworu Królewskiego, kapitana sandomierskiego, Regimentu Laski Wielkiej Królewskiej Chorągwi Ignacego Ossolińskiego zmarłego jako 5-letnie dziecko w 1755, ale już obdarzonego tytułami. Trumienkę z kośćmi i tabliczką informacyjną odkryto w 1978 r. przy budowie sali dla ministrantów.

Organy zbudował w końcu XIX wieku Józef Szymański z Warszawy, po wojnie częściowo je rozbudowano, a w 1978-9 gruntownie je wyremontował K. Sajdowski z Bydgoszczy, zainstalowano również nową, cichą dmuchawę z RFN.

Plebania. Powstała w 1896-1912 z inicjatywy proboszcza Rynkiewicza.

róg ul. Płudowskiej: krzyż przydrożny.

Bloki osiedla Tarchomin. Powstały od 1979 do końca lat 80 wg proj. Jerzego Androsiuka dla 30.000 osób.

róg ul. Myśliborskiej: Studnia Oligoceńska.

Nr 45d: Przedszkole Niepubliczne Funny Kids.

Nr 57: Przedszkole Niepubliczne Plastuś. Założone w 2002 przez mgr Małgorzatę Korzeb.

na wysokości nr 70: Cmentarz Tarchomiński parafii św. Jakuba.

róg ul. Modlińskiej: krzyż przydrożny. Drewniany, wzmiankowany już w XVIII w.

Nr 81: Zakłady Wytwórcze Mebli Artystycznych Henryków. Otwarte w 1952. Zakład robił meble do Zamku Królewskiego, wykonał również Okrągły Stół między 03.10 a 24.10.1988. Wykonywał go Andrzej Ślesik, ekipa pracowała po 12 godzin dziennie. Drewno pochodziło ze składu w Hajnówce. Część robót wykonywano ręcznie; nie zdążono już tylko polakierować stołu od spodu... Stół składa się z 14 części po 4 miejsca przy każdej. Postawiony był początkowo w pałacu w Jabłonnej, bo tam miały odbyć się rozmowy, ale zdecydowano się na Pałac Radziwiłłów. Stół rozstawiono na stelażach,

bo nie było jeszcze nóg. Stół kosztował 3.826.000 zł. Wykonano tu również stół dla Lecha Wałęsy w stylu księstwa Warszawskiego, meble dla Kulczyka, Gudzowatego, łaskę marszałkowską...

Nr 84: Centrum Badawczo-Rozwojowe.

Data nadania nazwy: 1954.04.12. Wówczas zatwierdzono urzędowo błędną pisownię jego nazwiska ("Mehofera"). Wcześniej nazywała się Kościelna.
